

VIIDENNENVIIKONPERJANTAI

Ehtoopalvelustorstai-iltana

Avuksihuutostikiirat, 8. säv.

Omasta halustani riisuin ensikertaa rikkoessani hyveitten ihanuuden, | mutta kun Sinä, Jumalan Sana, laskeuduit tasolleni, | sain taas pukeutua siihen, | sillä Sinä et ylenkatsonut minua, | hirveitten himojen merkitsemää ja ryövärien maahan lyömää, | vaan parantavalla voimallasi hoidit minua, | oi armorikas, || ja soit minulle puolustuksesi. (Kahdesti)

Marttyyrien stikiira

Oi Herran marttyyrit, | te pyhitätte jokaisen paikan ja parannatte jokaisen sairauden. | Nytkin me pyydämme: Rukoilkaa, || että meidän sielumme pelastettaisiin vihollisen ansoista!

Stikiiroita, Joosefin runo, 1. säv.

Ristille naulittuna Sinä, Herra, | repäisit jumalallisella keihäällä rikki Aadamia vastaan tehdyn käsikirjoituksen. | Sana, revi rikki minunkin siteeni, | että uskoen ja iloiten uhraisin Sinulle kiitosuhria | saatuani siihen otollisen paastonajan, || jonka Sinä olet osoittanut kaikkien pelastukseksi.

Paaston kirkkautta loistaen | Mooses muinoin sai nähdä Jumalan kunnian. | Kurja sieluni, ota hänestä esimerkkiä | ja palvele pidättyväisyyden ja rukouksen teoin Häntä, | joka hyvydessään levitti sinun tähtesi kätensä ristille, || että saavuttaisit jumalallisen nautinnon.

Toinen, Theodoroksen runo, 6. säv.

Kristus, me kumarramme eläväksi tekevää ristiäsi, | jolle Sinä nousit sanomattomassa, mittaamattomassa hyvydessäsi meitä kohtaan, | ja se sielumme valaisijana lakkaamatta ylistämme veisuin Sinua | ja pyydämme, että saisimme iloiten, hyvillä mielin käydä loppuun paaston kilpakentän | ja pääsisimme veisuin ylistämään Sinun kärsimyksiäsi, oi Herra, || joiden kautta Sinä pelastit meidät.

Ja 4 minean stikiiraa

Kunnia... nyt ... **Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle**

Prokimeni, 7. säv.

Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, | kumartukaa Hänen jalkainsa astinlaudan eteen.

Liitelauselma: Herra on kuningas, vaviskoot kansat.

5. paastoviikon perjantai

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (18:20-33)

Herra sanoi: »Valitushuuto Sodomian ja Gomorran asukkaiden takia on suuri ja heidän syntinsä on hyvin raskas. Siksi minä aion mennä sinne katsomaan, ovatko he todella tehneet kaiken sen pahan, mistä valitetaan. Minä haluan saada siitä selvän.» Miehet lähtivät kulkemaan Sodomaan päin, mutta Herra jäi vielä puhumaan Abrahamin kanssa. Abraham astui lähemmäksi ja kysyi: »Aiotko sinä tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa? Ehkä kaupungissa on viisikymmentä hurskasta. Tuhoaisitko sen silloinkin? Etkö armahtaisi tuota paikkaa niiden viidenkymmenen oikeamielisen vuoksi, jotka siellä asuvat? On mahdotonta, että surmaisit syyttömät yhdessä syyllisten kanssa ja että syyttömien kävisi samoin kuin syyllisten. Ethän voi tehdä niin! Eikö koko maailman tuomari tuomitsisi oikein?» Herra sanoi: »Jos löydän Sodomasta viisikymmentä hurskasta, niin heidän tähtensä minä säästän koko kaupungin.» Abraham vastasi: »Minä olen rojhennut puhua sinulle, Herra, vaikka olenkin vain tomua ja tuhkaa. Entä jos niistä viidestäkymmenestä puuttuu viisi? Hävittäisitkö viiden vuoksi koko kaupungin?» Herra vastasi: »En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi.» Abraham kysyi vielä: »Entä jos siellä on neljäkymmentä?» Herra sanoi: »Niiden neljänkymmenen takia minä säästän sen.» Abraham sanoi: »Älä suutu, Herra, vaikka puhunkin vielä. Entä jos siellä on kolmekymmentä?» Herra vastasi: »En hävitä sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä.» Mutta Abraham sanoi: »Saanko vielä puhua sinulle, Herra? Entä jos sieltä löytyy vain kaksikymmentä?» Herra sanoi: »Niiden kahdenkymmenen takia jätän sen hävittämättä.» Mutta Abraham sanoi: »Älä suutu, Herra, vaikka puhun vielä tämän kerran. Entä jos sieltä löytyy kymmenen?» Herra sanoi: »Niiden kymmenen takia jätän sen hävittämättä.» Tämän sanottuaan Herra lähti pois, ja Abraham palasi kotiinsa.

Prokimeni. 6. säv.

Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa.

Liitelauselma: Palvelkaa Herraa ilolla, tulkaa Hänen kasvojensa eteen riemulla.

Sananlaskujen kirjasta (16:17-17:17)

Oikeamielisten tie kiertää pahan kaukaa, henkensä turvaa, joka tietään tarkkaa. Pöyhkeys vie perikatoon, ylpeys käy lankeemuksen edellä. Parempi elää hiljaa köyhien parissa kuin jakaa saalista röyhkeiden kanssa. Joka harkiten toimii, saa kaikkea hyvää onni on sen, joka turvaa Herraan. Harkitseva ihminen saa viisaan maineen, taitava puhe taivuttaa mielet. Viisaus on viisaalle elämän lähde, tyhmyys tyhmälle rangaistus. Viisas sydän antaa suuhun sanat, jotka vievät perille opetuksen. Ystävän sanat ovat nuorta hunajaa: makeat mielelle, virvoittavat ruumiille. Moni luulee omaa tietään oikeaksi, vaikka se on kuoleman tie. Näлкä miehen työhön ajaa, oma suu on häntä hoputtamassa. Heittiö penkoo esiin paha, hänen huulillaan on kuin polttava tuli. Juonittelija rakentaa riitaa, panettelija erottaa ystävykset. Kelvoton mies vetää ystävänsä mukaan, johdattaa hänetkin turmion tielle. Joka kyräten katsoo, hankkii paha, joka huulensa tiukkaa, on jo päätöksen tehnyt. Harmaat hapsset ovat kunniaseppele, palkinto sille, joka oikein elää. Sävyisyys on sankaruutta arvokkaampi, maltti enemmän kuin kaupungin valtaus. Helmassa arpaa ravistellaan, tuloksen ratkaisee Herra. Parempi leipäkannikka ja rauha kuin juhlapidot ja riita. Viisas orja pitää kurissa kunnottoman pojat ja pääsee perinnölle veljesten kanssa. Hopealle sulatin, kullalle uuni, ihmisten sydämet tutkii Herra. Heittiö kuuntelee ilkeitä puheita, kieroilija turmion sanoja. Joka köyhää pilkkaa, herjaa hänen Luojaansa, vahingonilo ei

5. paastoviikon perjantai

jää rankaisematta. Vanhusten kruununa ovat lastenlapset, lasten kunniana heidän isänsä. Tyhmän suuhun ei sovi suora puhe eikä ruhtinaan huulille valhe. Joka lahjoo, luulee lahjaansa onnenkiveksi: minne hän menee, hän menestyy. Joka vaalii ystävyyttä, unohtaa loukkauksen, joka menneitä kaivelee, menettää ystävänsä. Viisas ottaa moitteesta opikseen, sata lyöntiäkään ei paranna tyhmää. Paha ihminen kapinoo ja kapinoo, kunnes kohtaa armottoman sanantuojan. Tulkoon vaikka poikasensa menettänyt karhu, kunhan ei tyhmyri hulluudessaan! Joka hyvän pahalla maksaa, vetää onnettomuuden kotinsa ylle. Riita syntyy kuin rako patoon – tuki se, ennen kuin vesi nousee! Vapaus syylliselle, tuomio syyttömälle, kumpaakin Herra kammoksuu. Mitä hyötyy tyhmyri rahoistaan? Viisautta hän ei ymmärrä ostaa. Ystävän rakkaus ei koskaan petä, veli auttaa veljeä hädän hetkellä.

Ja Ennenpyhitettyjen lahjain liturgia

Aamupalvelus

Psalmikatsman 1:sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset katismatroparit. 2:sen kunnian jälkeen nämä **katismatroparit, 1. säv.**

Kristus Vapahtaja, Sinä levitit kätesi puulle ja paransit Aadamin vamman omilla vammoillasi. Sen tähden minä rukoilen Sinua: Paranna minunkin vammani, jotka eksyttäjä on pannut sieluuni, ja suo minun rukoillen ja paastoten palvella Sinua.

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Nähdessään Sinut, Kristus, kuolleen ristille levitettynä viaton Äitisi huusi: Isän ja Hengen kanssa yhtä aluton Poikani, mitä on tämä Sinun sanomaton taloudenhoitosi, jonka kautta Sinä, armollinen, olet pelastanut puhtaitten kättesi luomuksen?

Psalmikatsman 3:nnen kunnian jälkeen **katismatroparit, 6. säv.**

Risti, maailman varjelija, pahojen henkien karkottaja, Sinut me olemme saaneet kaikessa voittamattomaksi puolustukseksi. Suo meidän käydä halki paaston loppuajan puhtain omintunnon ja ohjaa meidän sielumme Kristuksen eteen, oi siunattu puu.

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Puhdas ja kunniallinen Neitsyt, enkelten kunnia, kun Sinä seisot Poikasi ja Jumalasi ristin luona, Sinä et kestänyt katsella vihollisten juopumusta, vaan huusit tuskaisesti äitinä: Oi ihmisiä rakastava, kuinka Sinä kestät kaikkien uhkailut? Kunnia olkoon pitkämielisyydellesi!

5. paastoviikon perjantai

Minean kanoni ja seuraavat triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 5:nnen veisun.

Triodion, Joosefin runo

5. veisu. Irmossi, 1. säv.

Oi Kristus, joka maailman ääret tulemuksesi säteilyllä valaisit | ja ristilläsi kirkastit, | valaise Jumalan tuntemisen valkeudella niiden sydämet, || jotka Sinulle oikeauskoisesti ylistystä veisaavat.

Troparit

Ylen hyvä Jeesus, joka olet levittänyt taivaan niin kuin teltan, Sinä levitit kätesi ristille. Sen tähden minä rukoilen Sinua: Armahda minua, jonka vihollisen hyökkäykset ovat masentaneet!

Ylen hyvä Jeesus, ristillä Sinä herätit meidät, jotka makasimme syvimmissä kadotuksessa, ja annoit meille pelastuksen valppauden. Sen tähden me uskoen ylistämme Sinua, oi Herra.

Vapahtaja, suo meidän, palvelijaisi, nähdä kärsimyksesi päivä sydän kirkkaasti valistettuna, että saisimme veisuin ylistää elämää kantavaa ylösnousemistasi, valtakuntasi voimaa.

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Nähdessään Sinut ristille nostettuna viaton Neitsyt valitti sisimpänsä haavoittuneena ja lausui: Herra, laupeutesi syvyyden tähden Sinä suostuit kärsimään ja annoit kaikille kärsimyksistä vapahduksen.

Toinen, Theodoroksen runo

5. veisu. Irmossi. 6. säv.

Minä rukoilen Sinua, ihmisiä rakastava Jumala, | valista minutkin ja kuljeta käskyjesi polkua, | kun minä varhain, yöstä lähtien Sinua etsin, || ja opeta minua tahtoasi täyttämään.

Troparit

Ihmisiä rakastava, Sinä levitit kätesi ristille ja juutalaiset naulitsivat ne lävistäen kylkesikin keihäällä. Kaiken Sinä kestit, Kristus, että me pelastuisimme.

Kerran puusta syöminen surmasi Aadamın, mutta ristin puusta hän sai elämän, oi armollinen, ja nauttii nyt siitä paratiisissa.

Kunnia... Kolminaisuustropari

Veisuin minä ylistän Sinua, luonnoltasi yhtä Kolminaisuutta, alutonta, luomatonta, kuninkaana hallitsevaa, ylitäydellistä ykseyttä, Jumalaa, valkeutta ja elämää, maailman Luoja.

Nyt ... Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas, yliluonnollinen synnytyksesi kumosi selvästi luonnon lait, sillä siemenettä Sinä synnytit ikiaikaisen, Isästä syntyneen Jumalan.

5. paastoviikon perjantai

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Valtias Kristus, minä kunnioitan ristiäsi, keihästäsi ja naulojasi, sillä niiden kautta Sinä lunastit turmeluksesta meidät, jotka kärsimyksesi teki kuolemattomiksi.

5. veisu. Irmossi. 6. säv.

Minä rukoilen Sinua, ihmisiä rakastava Jumala, | valista minutkin ja kuljeta käskyjesi polkua, | kun minä varhain, yöstä lähtien Sinua etsin, || ja opeta minua tahtoasi täyttämään.

8. veisu. Irmossi, 1. säv.

Kastetta synnyttävä pätsi oli tavattoman ihmeen esikuvana, | sillä se ei polttanut sisäänsä heitettyjä nuorukaisia. | Niin ei jumaluuden tulikaan polttanut Neitsyttä, | johon se sijoittui. | Sen tähden ylistäen veisatkaamme: || Koko luomakunta kiittäköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Vapahtaja, kun Sinut naulittiin puulle, Sinä teit pahan piikit tylsiksi. Sinä kannoit pilkallista orjantappurakruunua ja kitkit rikkomuksen orjantappuran. Sen tähden me veisuin Sinua ylistämme ja huudamme: Koko luomakunta kiittäköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Kristus, kun Sinä levitit kätesi ristille, Sinä kokosit ihmiskunnan tuntemiseesi. Kun Sinä annoit keihäällä lävistää kylkesi, Sinä vuodatit valistuksen lähteen meille, jotka veisaamme: Koko luomakunta kiittäköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Armollinen Kristus, Jeesus, puhdista laupeutesi vedellä sydämeni, jonka synnin purema on saastuttanut, ja suo minun vuodattaa katumuksen virtoja, että huutaisin Sinulle: Koko luomakunta kiittäköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt, me tiedämme Sinut jumaluuden jumalalliseksi manna-astiaksi, arkiksi, pöydäksi, lampunjalaksi, Jumalan valtaistuimeksi ja sillaksi, joka johdattaa jumalalliseen elämään ne, jotka veisaavat: Koko luomakunta kiittäköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

8. veisu. Toinen (triodion). Irmossi. 6. säv.

Veisatkaamme Kristukselle nuorukaisten veisu, | laulakaamme heidän kanssansa: ||
Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

Troparit

Kristus naulitaan ristiin ja elämän saaneena minä veisaan nuorukaisten kanssa: Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

Ristiinnaulitsemisesi kautta turmeluksesta pelastunut maailma veisaa nuorukaisten kanssa: Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

5. paastoviikon perjantai

Me kiitämme... **Kolminaisuustropari**

Kunniassa yksi Kolminaisuus, yksiolennollinen ykseys, Isä, Poika ja Henki, pelasta minut, joka uskoen veisaan ylistystäsi.

Nyt... **Jumalansynnyttäjälle**

Minä kumarran puhtaan Jumalansynnyttäjän Lasta ja veisaan nuorukaisten kanssa: Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Vapahtaja, veisuin minä ylistän ristiäsi, jonka kautta olen pelastuksen saanut, ja veisaan nuorukaisten kanssa: Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

8. veisu. **Irmossi. 6. säv.**

Veisatkaamme Kristukselle nuorukaisten veisu, | laulakaamme heidän kanssansa: ||
Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

9. veisu. **Irmossi, 1. säv.**

Sinun puhtaan synnyttämisesi ennuskuvaksi näyttäytyi orjantappurapensas, | ilmiliekissä palava, mutta tulella kulumaton. | Ja nyt me rukoilemme Sinua: | Sammuta meitä vastaan raivoava kiusausten pätsi, | että me Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, || lakkaamatta ylistäisimme.

Troparit

Elia näki Herran hiljaisessa tuulen hyminässä hiljennettyään ensin rukoillen ja paastoten lihansa. Sieluni, ota hänestä esimerkkiä ja hylkää hekumain raskaus, että saisit nähdä halatun.

Ylentäessään muinoin käärmeen puulle Mooses kuvasi Sinun ristille ylentämistäsi, oi ylen hyvä Vapahtaja, sillä sen kautta Sinä lunastit kaikki Sinua kumartavat kansat käärmeen myrkyllisestä pahuudesta.

Armorikas Vapahtaja, sääli minua, joka makaan kevytmielisyyden haudassa painonani paatumuksen kivi ja ikuisesti elävää sanaasi käsittämättä. Pelasta minut armossasi!

Jumalansynnyttäjälle

Jumalan armoittama, puhdas Valtiatar, joka olet kaikkea ylempi, osoita minutkin himojen pahuutta ylemmäksi, kun minä kunnioitan Sinua totisena Jumalansynnyttäjänä ja veisuin ylistän käsittämättömydessään kunnioitettua Poikaasi.

9. veisu. **Toinen (triodion). Irmossi. 6. säv.**

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, | turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, | sillä Jumalan syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen; | sen tähden me, kaikki sukukunnat, Sinua, | Jumalan Morsiamena ja Äitinä, || oikeauskoisesti ylistämme.

5. paastoviikon perjantai

Troparit

Sinut naulitaan ristille ja Sinä pelastat minut. Sinä kuolet ja teet minut eläväksi. Oi laupeuttasi! Oi ihmisrakkauttasi! Kuka on nähnyt, kuka kuullut, että Valtias kärsii näkyväisen kuoleman orjien edestä? Kunnia olkoon sanomattomalle hyvyydellesi, oi Herra!

Nähdessään Sinut ristiinnaulittuna, aurinko laski. Kuinka muutenkaan, kun se käsitti oman Luoijansa häpäisyn, ja koko luomakunta järkyttyneenä huusi vaieten ristiinnaulitsijoille: Sinä olet kaiken Jumala!

Kunnia... Kolminaisuustropari

Minä veisaan Sinulle, ainutlaatuisesti ainoalle, Sinulle, ainoa Isä, ainosyntyisen Pojan Järki, ja Sinulle, Järki, Sana, Isän kirkkauden Koitto, ja Sinulle, Järki, Ainoan ainutlaatuinen lähetti, Henki, joka ainutlaatuisesti ja iankaikkisesti ilmestyt maailmassa Pojan kautta.

Nyt... Jumalansynnyttäjälle

Oi viaton, Sinun synnytyksesi ihme hämmästyttää minua. Kuinka Sinussa sikiää siemenettä käsittämätön? Sano, kuinka olet Neitsyt, vaikka äitinä synnytit? Hyväksy uskoen ylikuonnollinen ja kumarra syntynyttä, sillä Hän tekee sen, mitä haluaa.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Meidän tähtemme on jokainen jäsenesi kärsinyt: pääsi nyrkiniskuja, kasvosi lyöntejä, kätesi naulitsemisen, kylkesi keihään ja raajasi ristin. Kunnia olkoon sanomattomalle laupeudellesi, meidän Vapahtajamme!

9. veisu. Irmossi. 6. säv.

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, | turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, | sillä Jumalan syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen; | sen tähden me, kaikki sukukunnat, | Sinua, Jumalan Morsiamena ja Äitinä, || oikeauskoisesti ylistämme.

Virrelmästikiirat, 8. säv.

Kristus Jumala, | joka annoit naulita itsesi ryövärien kanssa ristille | ja haavallasi paransit ihmisluonnon, | älä ylenkatso minua, | vaikka olenkin joutunut hengellisten maantierosvojen ja ryövärien käsiin, | jotka ovat riisuneet minut hyveestä, | ja makaan nyt hirveästi haavoittuneena, | niin ettei kukaan pyhittäjistäkään voi minua parantaa. | Minä olen puolikuollut eikä elämää enää ole paljon jäljellä, | mutta Sinä, joka annat kuolleillekin elämän, | olet ainoa toivoni. | Sido minun haavani ja vuodata päälleni hyvyytesi, || oi ainoa ihmisiä rakastava!

Marttyyrien stikiira

Miksi kutsuisimme teitä, oi pyhät? | Kerubeiksi, sillä teissä lepäsi Kristus. | Serafeiksi, sillä lakkaamatta te Häntä ylistitte. | Enkeleiksi, sillä ruumiista te luovuitte. | Voimiksi, sillä te toimitte ihmeissä. | Monet ovat nimenne, mutta suuremmat armolahjanne. || Rukoilkaa pelastusta meidän sieluillemme!

5. paastoviikon perjantai

Kunnia... nyt ... **Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle**

Oi outoa ihmettä! | Oi uutta salaisuutta! | Oi peljättävää toimenpidettä! | lausui Neitsyt nähdessään ristillä, kahden ryövärin keskellä riippumassa Sinut, | jonka oli tuskattomasti ja turmeluksetta synnyttänyt. | Suloinen Jeesus, sisimpäni, || kuinka hirveä ja kiittämätön kansa onkaan naulinnut Sinut ristille!

Kuudeshetki

Profetian tropari, 5. säv.

Korkeasti ylistetty olet Sinä, Kristus meidän Jumalamme, joka järkytit maan, että sen asukkaat kääntyisivät ja pelastuisivat, ja taas hyvydessäsi ja sanomattomassa laupeudessasi teit sen lujaksi. Jumalansynnyttäjän esirukousten tähden armahda meitä!

[Kunnia... nyt ... Sama uudelleen]

Prokimeni, 8. säv.

Minä veisaan armosta ja oikeudesta; | Sinun ylistystäsi, Herra, minä laulan.

Liitelauselma: Minä tahdon noudattaa nuhteetonta vaellusta.

Profeetta Jesajan kirjasta (45:11-17)

Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, hän, joka on Israelin luonut: – Tekö vaatisitte minut tilille lapsistani, tekö antaisitte minulle neuvoja ja ohjeita omien käteni töistä? Minä tein maan ja loin ihmisen sitä asumaan. Minä levitin käsilläni auki taivaan ja käskyilläni ohjasin sen joukkoja. Minä herätin tuon miehen toteuttamaan oikeutta. Minä tasoitan hänen tiensä, ja hän rakentaa minun kaupunkini. Vankeuteen viedyn kansani hän päästää rauhassa lähtemään maksua tai lahjuksia vaatimatta. Näin sanoo Herra Sebaot. Salaako Jumala itsensä? Näin sanoo Herra: – Egyptin vaivalla hankkimat varat ja Nubian kauppavoitot tulevat sinun omaksesi. Sebalaiset, nuo kookkaat miehet, saapuvat luoksesi ja jäävät alamaisiksesi. Sinun perässäsi he kulkevat, kahleissa astuvat, sinun eteesi kumartuvat, sinua rukoilevat: »Vain sinun keskuudessasi, Israel, on Jumala, muuta jumalaa ei ole.» Totisesti, sinä olet salannut itsesi, Jumala, sinä Israelin Jumala, Pelastaja! Häpeään joutuvat nuo kaikki, pilkan kohteiksi, halveksittuina kulkevat kuvien tekijät, mutta Herra pelastaa Israelin, pelastaa ainiaaksi. Te ette joudu häpeään ettekä pilkan kohteiksi, ette ikinä, sanoo Herra Sebaot.

Prokimeni, 4. säv.

Herra, kuule minun rukoukseni, | ja minun huutoni tulkoon Sinun eteesi.

Liitelauselma: Älä peitä minulta kasvojasi.